Ходить смуток по темній касарні,
Тихо ходить попід сірі стіни.
За ним світло збитої ліхтарні
Снує довгі чудернацькі тіні.

У куточку при розгрітій печі
Гуртом сіли втомлені камрати
І торочать довгі сумні речі
Про листи, що не приходять з хати.

Про другів, що томляться в неволі,
Про загоєні в шпиталях рани,
Про гроби, розсіяні по полі,—
Та про Чортків, Бучач, Бережани.

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.